

039 - Nordsøbølger

Der hvor Nordsøbølger ruller ind mod land,
der hvor skummet hvivler over revlens sand.
Der hvor blæsten synger, over strand og klit,
stod engang min vugge, og det land er mit.
Der hvor blæsten synger over strand og klit
stod engang min vugge og det land er mit.

Stormens vilde toner var min vuggesang,
nordsøbølger brused, hele natten lang.
Havet blev min skæbne, livet er så kort,
stormen sang til afsked, da jeg rejste bort
Havet blev min skæbne, livet er så kort,
stormen sang til afsked, da jeg rejste bort

I de fjerne lande så jeg skønne ting,
men en drøm har fulgt mig, hvor jeg for omkring.
Drømmen om den fjerne lille fiskerby,
kaldte mig tilbage, drog mig hjem på ny.
Drømmen om den fjerne, lille fiskerby,
kaldte mig tilbage, drog mig hjem på ny

Her hvor nordsøbølger ruller ind mod land,
her hvor skummet hvivler over revlens sand.
Her hvor blæsten synger over strand og sø,
vil jeg altid leve, og her vil jeg dø.
Her hvor blæsten synger over strand og sø.
vil jeg altid leve, og her vil jeg dø.

